

**H**arry bezárta anyját a kamrába. Harold. Kérlek. Csak ne a tévét megint. Jó, jó, nyitotta ki Harry az ajtót, de akkor ne játssz az agyammal. Elindult a szobán át a készülék felé. És ne cseszegess. Kirángatta a dugót a foglalatból, és kihúzta a szobaantennát is. Sara visszament a kamrába, és magára zárta az ajtót. Harry a kamrát bámulta egy pillanatig. Jó, akkor maradj. Tolni kezdte a készüléket az állványán, amikor az egy zökkenéssel megállt, majdnem lezuhant. Mi a franc folyik itt? Lenézett, és észrevette a bicikliláncot, amely a készülék oldalán lévő acélszemtől futott a radiátorig. Bámulta a kamrát. Miben sántikálsz, mi? Mi ez a lánc? Azt akarod, hogy összetörjem a saját anyám készülékét? vagy a radiátort? – az asszony némán ült a kamra padlóján – vagy talán robbantsam fel az egész házat? Gyilkost akarsz csinálni belőlem? A tulajdon fiadból? húsodból és véredből? MICSINÁLSZ VELEM???? Harry a kamra előtt állt. A TULAJDON FIADDAL!!!! Vékony kulcs kukucskált ki a kamra ajtaja alól. Harry a körmével kaparta kijebbe, aztán kirántotta. Mért játszol folyton az agyammal, az isten szerelmére, mért akarsz mindig valami szaros bűntudatot rám nyomni? Mért nem vagy soha tekintettel az érzéseimre? Mért kell megnehezítened az életem? Mért... Harold, én nem akarom. A lánc nem miattad van. A betörők miatt. Akkor mért nem mondtad? Majdnem leesett a tévé. Szívrohamot is kaphattam volna. Sara csóválta a fejét a sötétben. Neked nem eshet bajod, Harold. Akkor mért nem jössz ki? Harry rángatta az ajtót, és zörgött a kilincessel, de

az asszony belülről bezárta. Harry kétségbeesetten és undorral emelte az égnek a kezét. Érted már? Érted, hogy mindig kiakasztasz? Visszament a tévéhez, és kinyitotta a láncot, aztán megint a kamra felé fordult. Mért kell ekkora feneket kerítened ennek? mi? Csak hogy rám nyomd azt a szaros büntudatot, igaz? Igaz???? – Sara tovább hintáztatta magát előre-hátra – tudod, hogy pár óra múlva visszakapod a tévét, de azt akarod, hogy büntudatom legyen. Továbbra is a kamrát nézte – Sara némán hintáztatta magát –, aztán széttárta a kezét, le van szarva, és óvatosan kitolta a készüléket a lakásból.

Sara hallotta, hogy a készülék végiggurul a padlón, halotta, hogy nyílik és csukódik az ajtó, és előre-hátra ringatózva, lehunyt szemmel ült. Ez meg se történt. Nem látta, úgyhogy meg se történt. Mondta a férjének, Seymournak, aki már meghalt, hogy meg se történt. És ha meg kell történnie, akkor se lesz semmi baj, úgyhogy ne aggódj, Seymour. Olyan ez, mint a reklámszünet. Nemsokára folytatódik a műsor, és látni fogod, szépen leadják, Seymour. Minden rendben lesz. Meg fogod látni. Végül minden jó lesz.

Harry társa, egy fekete bőrű, Tyrone C. Love nevű fickó – bizony az, haver, ez a nevem, és nincs még egy olyan Love, mint Tyrone C. – a folyosón várta Harryt, és egy Snickers csokoládét majszolt. Minden baj nélkül kivitték a készüléket a házból, és Harry köszönt minden pletykafészeknek, aki a ház előtt napozott. De most jött a neheze. Hogy a rozoga szart három utcányira eltolják a zaciba anélkül, hogy szétesne, felborítaná valami seggfej kölyök, feldőlne, amikor begurul egy gödörbe, vagy nekimennek vele valami szemétnek, vagy egyszerűen csak összerogyna az istenverte asztal, ahhoz türelem és kitartás kellett. Tyrone tartotta a készüléket, Harry pedig toltá és kormányozta, miközben Tyrone örködött is, és figyelmeztette Harryt a nagy papír-

kupacokra meg a szemeteszsákokra, amelyek veszélyeztethetik küldetésük gyors és biztonságos végrehajtását. Mindketten megragadták az asztal szélét, amikor leemeltek a járdáról, majd az utca másik oldalán feltették rá. Tyrone félrehajtott fejjel felügyelte a készüléket. Francba, ez a vacak kezd egyre topisabbnak kinézni. Mi a bajod most hirtelen? Haver, nekem tök mindegy, ha szakálla nő, csak megkapjuk a lét.

Mr. Rabinowitz a fejét csóválta, miközben nézte, ahogy betolják a készüléket a zálogházába. Szóval már az asztalt is. Hé, mit akar? Nem trógerolhatom a hátamon. Van egy barátja. Így is ő segített. Hé, öregem, mi vagyok én, tróger dzsóker? Harry nevetett és a fejét csóválta, Micsoda zsidó. Így különben is könnyebb lesz hazavinni. Ilyen az én haverom, mindig a mamára gondol. Ajvé, micsoda fiú. *Ganef*. Annyira van szüksége magára, mint a szarvasnak a kalaptartóra. Gyerünk már, Abe, sietünk. Ide a lóvét. Sietnek, sietnek. Folyton csak sietnek, és közben ide-oda csoszogott a pult mögött, gondosan megvizsgálta a ceruzákat, hogy melyiket válassza. Akkora rengeteg sok dolguk van, hogy összedől a világ, ha nem mindent tegnap csinálnak meg. Csettintett a nyelvvel, csóválta a fejét, és lassan megszámolta a pénzt... kétszer... háromszor... Hé, gyerünk már, Abe, ide vele. Figyeled ezt a fickót, haver? Nyalja az ujját, és újra meg újra megszámolja a suskát, mintha attól több lenne. Még saját magában se bízik. Francba.

Mr. Rabinowitz odaadta a pénzt Harrynek, és Harry aláírta a könyvet. Lennének olyan szívesek odatolni?

Francba. Tudod, haver, ahányszor csak találkozunk, leszakad a kis tököm a gürcöléstől. A sarokba tolták a készüléket, és elhúztak.

Mr. Rabinowitz nézte, csóválta a fejét, és csettintett a nyelvvel, aztán felsóhajtott, itt valami baj van... ez így nem kóser, egyszerűen nem kóser.

Francba. Mért akarsz odamenni, haver? Hogy mért akarok odamenni? Mert kék csipszeskupont adnak a cucc mellé. Tudod, mi van, Harry? Te naiv vagy. Nem szarakodhatsz, amikor olyan fontos dologról van szó, mint a cucc, haver. Különösen ha az én cuccomról beszélünk. A tied nem érdekel. Csak az enyém. És mi olyan nagyszerű abban a cuccban? Jaj, haver, hogy érted ezt? Ezeknek itt ugyanannyi kapcsolatuk van, mint azoknak ott. Még új dilerrel is próbálkozhatunk. Újjal? Aha, öreg. Végiglejtünk az utcán, és meglátjuk, kinek van a legtöbb ujja az orrában, és ki ütötte ki magát, és akkor megtudjuk, hol van a *jó* cucc, úgy értem, a nem látható anyag, haver. Különben is megspóroljuk a taxipénzt. Taxipénzt? Kid halt meg, hogy ilyen gazdag vagy? Ez a pénz cuccra megy, haver. Nem taxira. Először az alapdolgozók, csak aztán a luxus.

Francba. Olyannak nézel, aki azon a kurva kibaszott metróon utazik azzal a sok perverzrel meg piással? Nem vagy magadnál. Kizsebelnek, mielőtt eljuthatnál valahová. Hé, haver, ne lökd nekem a lusta seggű öreg fekács dumát. Tyrone röhögött, haver, ha már utaznom kell, hadd hívjam fel a dilereimet, Brodyt, és lássuk, mije van. Adj egy tízcentest. Az isten verje meg, haver, mióta kell neked tízcentes a telefonáláshoz? Hé, öreg, én nem tököldök egyetlen telefonársasággal se. Harry nekitámaszkodott a telefonfülkének, miközben Tyrone ráborult a telefonra, és úgy beszélt, mint egy összeesküvő. Vagy egy perc múlva letette a kagylót, és arcán széles vigyorral kilépett a fülkéből. Hé, haver, csukd be a szád, bántja a szemem. Te sápadt seggű rohadék. Biztos nem boldogulnál a gyapotföldön. Tyrone elindult, és Harry felzárkózott mellé. Na, mi lesz? A dilemnek bombacucca van, haver, és veszünk magunknak egy adagot. A metróból külön mentek fel a lépcsőn. Harry körül nézett egy pillanatra, miközben Tyrone tovább sétált, aztán bement a néhány méternyire lévő kávézóba. A környék

szurokfekete volt. Még a detektívek is feketék voltak. Harry kicsit feltűnőnek érezte magát a kávézóban, miközben hosszú kávét kortyolgatott és csokoládés fánkot evett. Ez volt az egyetlen gáz, ha Brodytól vásároltak. Rendszerint jó cuccot árult, de Harry nem mehetett tovább a kávézónál, különben szétdőlt volna az egész üzletet, vagy ami majdnem olyan szar ügy, szétverték volna a fejét. Voltaképpen az lett volna a legokosabb, az igazán okos dolog, ha a külvárosban marad, de Harry nem bírta, ha olyan messze van a pénztől meg a cucctól. Elég rossz már az is, hogy itt ül, feszül a gyomra, az idegesség végigkúszik a testén, és az íze ott kapar a torkában, mégis milliószor jobb, mint ha *nem* lenne itt.

Rendelt még egy kávét meg fánkot, és kicsit elfordult a széken, amikor egy zsaru, aki feketébb volt a fánkjánál és nagyobb egy istenverte kamionnál, leült mellé. Jézusmáriám, ilyen az én kurva szerencsém. Megpróbálok ellazulni meg élvezni egy csésze kávét, és akkor egy ilyen háromjajtós majomnak kell leülnie mellém. Francba! Kortyolgatta a kávéját, nézte a pisztolyt a tokban, és azon tűnődött, mi lenne, ha hirtelen kirántaná, és lövöldözni kezdene, bumm, bumm, és szétlőné mindenkinek a kurva kibaszott fejét, aztán egy bankjegyet hajítana a pultra, azt mondaná a csajnak, hogy tartsa meg az aprót, és kivonulna; vagy talán csak kicsenné a pisztolyt, aztán átnyújtaná a zsarunak, és megkérdezné, az övé-e, a földön találtam, és azt gondoltam, talán rosszul tette el; vagy ami tényleg csúcs lenne, ha kicsimpészné a kurva fegyvert, és elküldené a rendőrfőnöknek egy kis levélkével, hogy egy pár srác már megégette magát vele, és talán jobban kéne vigyáznia a játékszereire... ja, ez csúcs lenne, és nézte a hatalmas rohadékot, aki mellette ült, és dagadt pofával magyarázott a pult mögött álló csajnak, és majd szétrázódott a nagy, fekete segge a röhögéstől, és Harry kuncogott magában, és arra gondolt, mit

szólna a zsarú, ha tudná, hogy az ő kezében van az élete, aztán észrevette, hogy mekkora kéz fogja a kávécsészét, és rájött, hogy nagyobb egy kurva kosárlabdánál, ezért betömte a maradék fánkot a szájába, lezavarta a kávéval, és lassan kiballagott a kávézóból, és még mindig érezte maga mögött a hegynyi zsarút, amikor Tyrone ledzsesszelt a metróhoz vezető lépcsőn.

Tyrone kéglije alig volt nagyobb egy mosdóval felszerelt szobánál. Ültek a kis asztalnál, a kellékek egy pohárban, a víz rózsaszín árnyalatot kapott a vértől, fejük ernyedten lógott a nyakukon, kezük ernyedten lógott a csuklójukon, ujjai épphogy fogták a cigarettát. Néha egy-egy ujj megtapogatott egy orrlyukat. Hangjuk halkán és gyengén jött a torkukból. Csúcs ez a hernyó, öreg. Szóval, *bom ba jó*. Ja, haver, ez tényleg valami csúcs. Harry ujját megégette a cigaretta, mire ő elejtette, francba, aztán lassan lehajolt, és nézte egy percig, kezét följe lógatta, aztán végül fölvette, megnézte, majd csigalassúsággal előhalászott egy új szálát a dobozból, a szájába tette, és meggyújtotta a régivel, a csikket a hamutartóba ejtette, aztán megnyalta az égett foltot az ujján. A cipője orrát bámulta egy pillanatig, aztán még egyig... jól nézett ki, olyan puha volt – figyelmét egy hatalmas csótány keltette fel, amely agresszívan vonult el mellette, és mire eszébe jutott, hogy megpróbáljon rálépni, eltűnt a szegélyléc mögött. Jobb is így, a rohadék kilyukaszthatta volna a cipőmet. Felhúzta a karját, aztán a kezét is, és szívtott egy slukkot a cigarettából. Aztán még egy nagy slukkot szívott, lassan és mélyen letüdözte, a füst minden egyes részecskéjét megízlelte, és érezte, ahogy bizsergeti a manduláját meg a torkát, jézusom, nagyon finom. Van valami a hernyóban, amitől kurva jó íze lesz a cigarettának. Tudod, haver, mit kéne csinálnunk? He? Vennünk kéne egy adagot ebből a cuccból, és fel kéne ütnünk, a felét meg eladnunk, vágod? Ja, öreg, ez a cucc elég jó ahhoz, hogy felüssük,

és még úgy is beállunk tőle. Ja, megtartunk magunknak egy kis kóstólót, a többit meg eladjuk. Megduplázzhatnánk a pénzünket. Sima ügy. Ez az, öreg. Aztán veszünk pár dekát, és belevágunk valami másba, haver. Biztos, hogy tök jó lesz, öreg. Csak lazán kell bánnunk a cuccal, néha megkóstoljuk, de nem görcsölünk rá – nem ám, öreg –, csak annyira, hogy jól érezzük magunkat, és egy rakás zsozsónk lesz semmi perc alatt. A töködet teheted rá. Egyre nagyobb lesz a dolcsirakás, amíg térdig nem járunk a lóvéban, haver. Ez az, haver, és mi nem fogjuk elbaszni, mint azok a seggfejek. Minket nem vernek át, és nem verünk a seggére. Lazák leszünk, vigyázunk az üzletre, és semmi perc alatt szerzünk fél kiló tiszta cuccot, aztán meg hátradőlünk, és számoljuk a lét. Nincs lógás a kurva utcán. Rohadtul igazad van, a kurva anyját. Egyenest a digóktól vesszük meg, felütjük, aztán szerzünk magunknak néhány lógó taknyú narkóst, akik árulnak, mi meg csak hátradőlünk, számoljuk a dolcsit, és egy nagy valagú, rózsaszín, kibaszott El Doradóval furikázunk. Ja, és én leszek az egyenruhás sofőröd, aki szállítja majd a fekete segged mindenhova a városban. És jobb lesz, ha kinyitod nekem az ajtót, haver, különben szétrúgom a segged... Ja, ja, a nevem *Tyrone C. Love*, és *senki* mást nem szeretek, csak Tyrone C.-t. Nincs még egy Tyrone C., akit szerethetnék. Veszek magamnak egy szuper kéglit a Central Parknál, haver, és azzal töltöm az időt, hogy hajtom a finom kis lotyókat. Aztán mire mész velem, haver? A hernyó kicsinálja a dorongodat. Csak feküdni fogok mellette, becézgetem, haver, és néha majszolok belőle. Fenébe. Nem szégyen az, a kurva anyját. Ez a fickó csak fekszik majd valami finom kis kégliben valami finom kis macával, és az orrát dugdossa abba a mocskos dologba. Mit akarsz, szeretek nassolni. Májfalatkákat, kis füstölt halat, kis... az isten verje meg, mocskos alak vagy, te rohadék. Ez a baj veletek, fehérekkel, haver, nem tudjátok, mit kezdjetek egy macával.